

ja, et af de det ærede Medlem Hr. Schmidt nærstaaende Blade gik endog saa vidt simpelt hen at betegne den Forklaring, den højtærede Justitsminister gav, med Ordet „falsk“, noget, som naturligvis den højtærede Justitsminister kunde tage sig saare let. Og man saa øjeblikkelig en Repressaliekrieg fra tysk Side, snart overfor Duborgskolens Elever, snart overfor en Gymnastikforenings Medlemmer, snart overfor nogle Spejdere, altsaa en Repressalievpolitik, der ikke paa nogen som helst Maade var hjemlet, ikke en Gang vilde have været berettiget, efter min Formening og vel efter de flestes Formening, dersom der havde ligget noget som helst berettiget til Grund for de tyske Anker, idet man her gik til et Skridt, som man fra dansk Side aldrig nogen Sinde har grebet til; man nægtede Medlemmer af det danske Mindretal Fællespas til Rejse til Nordslesvig, altsaa til det Lands Befolkning, som de følte sig knyttet til, medens vi aldrig nogen Sinde har tænkt paa at nægte Udstedelse af Pas til Medlemmer af det tysksindede Mindretal i Nordslesvig, som agtede at tage Syd paa over Grænsen til Deltagelse i nationale eller folkelige Tilkendegivelser indenfor det Omraade, til hvis Befolkning de føler sig knyttet.

Naar den højtærede Justitsminister bearaabte sig paa de paagældende Organisationers Karakter som rent politiske Organisationer, der ligefrem tog Sigte paa at bekæmpe den nuværende Grænse, var dette jo fuldkommen berettiget. Man har endog fra liberal tysk Side kunnet se skarpe Udtalelser om denne saakaldte Knivsbjergfest. I „Deutsche Zukunft“ udtaltes der bl. a. følgende, som jeg beder om Tilladelse til at oplæse: „Hensigten med Knivsbjergfesten er jo i Virkeligheden kun en udfordrende nationalistisk Demonstration, og man forstaar ikke, at de samme Folk, som altid taler om en Kamp mellem tysk og dansk Kultur, kan tillægge den nogen som helst Betydning. Hvis Repræsentanterne for den tyske Kultur maa styrke sig til Kampen ved at synge dumme Sange som „Siegreich wollen wir Frankreich schlagen“, eller „Jagt die Dänen aus dem Lande“, begge sungne ved Knivsbjergfester, da er deres Nederlag sikkert paa Forhaand overfor en Modstander som Nordslesvigerne, der med 60 Aars Preusserherredømme i frisk Minde er rolige Tilskuere til saadanne Rumlerier af fremmede Fyre“. Dette er et Citat, som jeg her har tilladt mig at give i ordret dansk Gengivelse; dette ønsker jeg meget stærkt at fremhæve, for at ærede Medlemmer ikke skal tro, at det Ordvalg, her

er brugt, skyldes mig eller andre Danske. Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa, at det ikke helt klart fremgaar af det tyske Blad, om der virkelig ved Knivsbjergfesten er blevet sunget de Sange, som omtales her. Da jeg paa det daværende Tidspunkt var i Udlandet, har jeg ikke selv kunnet orientere mig i saa Henseende; jeg har efter min Hjem omst set de forskellige Blade igennem uden at kunne finde noget derom. Men det tror jeg dog, alle Danske vil være enige om, at man ikke af den danske Justitsminister kan forlange Begunstigelser, endogsaa ekstraordinære, for et fremmed Lands Statsborgere, der rejser op til Danmark for at deltage i Festligheder af denne Karakter, hvor altsaa muligvis — jeg vil tage alt Forbehold: muligvis endog efter dette tyske Blad saadanne Sange er blevet sunget som den, der ender med „Schleswig-Holstein, stammverwandt, jagt die Dänen aus dem Land“. I forskellige Blade har man bemærket, at høje tyske Embedsmænd som Overborgmester Todsen i Flensborg, Landraad Wallroth og Kredsskoleraad Grøndahl i Flensborg har deltaget i Knivsbjergfesten. Selvfølgelig er der ikke fra dansk Side blevet lagt dem den fjerneste Hindring i Vejen, men jeg tvivler noget om, at tilsvarende høje nordslesvigiske danske Embedsmænd vilde tænke sig Muligheden af at tage Syd paa over Grænsen og deltage i Festligheder og Demonstrationer svarende til dem, der fandt Sted paa Knivsbjerg — ganske bortset fra, at dette vilde være ganske umuligt, eftersom saadanne demonstrative Møder overhovedet ikke er blevet holdt af det danske Mindretal.

Jeg haaber, at den højtærede Regering fremdeles vil holde fast paa det Standpunkt, der er indtaget i denne Sag, et Standpunkt, som i alle Maader er liberalt og forsvarligt, og som er sikkert paa almindelig Tilslutning her i Landet, et Standpunkt, mod hvilket der ikke med Føje ud fra internationale Synspunkter kan rettes begrundede Anker.

Derefter vil jeg gerne tillade mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger vedrørende specielle nordslesvigiske Forhold, og jeg skal da først stille et Spørgsmaal til den højtærede Socialminister. Det vil være den højtærede Socialminister bekendt, at der ved Overenskomsten af 10. April 1922 vedrørende de forskellige Spørgsmaal, der ordnedes i den dansk-tyske Traktat angaaende Suverænetetsskiftet i Nordslesvig, ogsaa blev truffet en Ordning vedrørende Gennemførelsen af Versailles-Traktatens Art. 312, det vil sige den Bestemmelse, i Hen-